

4. МОХАМЕДАНСКА-ТА ДЪЯТЕЛНОСТЪ.

Въ градъ-тъ Мекка ся роди въ 571. год. мъжъ-тъ кой-то ся опрѣдѣли, да направи на църквѣ-тъ по-чувствителнѣ пагубѣ, отъ колко-то ѣж направилъ нѣкой отъ прѣдишны-тъ и противници. До сегашни-тъ гоненія на християны-тъ по-вѣче помагахъ на дѣло-то имъ отъ колко-то вредяхъ, и успѣхъ-тъ показува че тѣ бѣхъ за сполукъ-тъ имъ; нѣ насилственно-то распространеніе на Мохамеданизма въ успѣхъ-тъ си ся яви като едно наказаніе отъ Бога; защо-то призованіе-то Божіе къмъ църквѣ-тъ чрѣзъ него, къмъ покаяніе и очищеніе, не ся е зело въ вниманіе.

Мохамедъ, това е было име-то на оногова человекъ, бѣше единъ търговецъ, и като такъвъ правилъ голѣмы търговскы пѣтешествія, въ кои-то той ся познакомилъ съ религіѣ-тъ на Іудей-тъ и Християны-тъ. Принадлѣжащъ къмъ единъ народъ, кой-то дири происхождение-то си отъ Исмаила, той въ тѣзи двѣ религіи намѣри еднѣ точкѣ за свързаніе-то на плетеніе-то на негово-то ново ученіе, кож-то и състави отъ Іудейскы и Християнскы истинны както и свои-тъ собствены измышленія.

Той учяше че Богъ е единъ и че Мохамедъ е неговъ най-голѣмый-тъ пророкъ, по-голѣмъ отъ Мойсея и Христа; всичко кое-то ся случява е прѣдопрѣдѣленно отъ еднѣ неизмѣнимѣ сѣдѣхъ; слѣдъ смъртъ-тъ добро-то ся награждава а зло-то ся наказува. Често-то молитствуваніе въ опрѣдѣленны